

Søg...



13. juli 2021

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt (

## Midsommar



Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Midsommar&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%

*Midsommar er en klaustrofobisk, omklamrende filmoplevelse, der sidder i kroppen længe efter, filmens sidste rulletekster er gledet over skærmen.*



([http://www.planetpulp.dk/billeder/film/midsommar/midsommar\\_boxcover\\_stor.jpg](http://www.planetpulp.dk/billeder/film/midsommar/midsommar_boxcover_stor.jpg)) Den amerikanske instruktør Ari Asters seneste to film, **Hereditary** (2018) og **Midsommar** (2019), blev begge markedsført som horrorfilm, og formentlig netop derfor fik begge film en ublid medfart blandt visse horrorfans.

Der er da heller ingen tvivl om, at man med hverken **Hereditary** eller **Midsommar** må forvente traditionelle horrorfilm, for selvom begge film gør brug af horrorgenrens æstetik og virkemidler, har ingen af dem som deres primære formål at skræmme publikum. Der er snarere tale om dramaer, der udfolder sig på et bagtæppe af horroræstetik.

Ikke hermed sagt, at filmene ikke er skræmmende, for det mener jeg i høj grad de er, men de er ikke skræmmende på den konventionelle horrorfilm-facon, sådan som filmenes trailere i høj grad fik det til at se ud som.

### ***På tur til Sverige***

I *Midsommar* møder vi i filmens indledning Dani, spillet af Florence Pugh. Dani er i et dysfunktionelt forhold med Christian (Jack Reynor), der gennem længere tid har ønsket at slå op med Dani, men manglet modet til at gøre det.

Dani har sin egne dæmoner at slås med i form af en psykisk syg søster, og i filmens begyndelse udsættes hun for en tragedie, da søsteren begår selvmord og tager sine og Danis forældre med i døden.

I mellemtiden planlægger Christian og hans to venner, Josh (William Jackson Harper) og Mark (Will Poulter), der alle er antropologistuderende, at tage til Sverige. Den svenske udvekslingsstuderende Pelle (Vilhelm Blomgren) har inviteret dem med til sit hjem – et slags kollektiv i Nordsverige – hvor de skal overvære midsommerfestlighederne.

Da Dani finder ud af det, insisterer hun på, at Christian skal tage af sted, men det ender med, at Christian også inviterer Dani, hvilket er helt fint med Pelle. De fem rejser til Sverige, hvor de ved ankomsten til det ensomt beliggende kollektiv også møder Pelles bror Ingemar (Hampus Hallberg), der ligeledes har inviteret nogle venner med – det britiske par Simon og Connie (Archie Madekwe og Ellora Torchia).

De modtages alle med stor varme af kollektivets medlemmer, men det står ret hurtigt klart for dem alle, at kollektivet nærmere er en sekt, og at alt bestemt ikke er rosenrødt under midnatssolens skær.

Mere af handlingen har jeg ikke tænkt mig at afsløre her. Dels fordi, det næppe er nødvendigt; dels fordi, både seer og film fortjener oplevelsen uden for mange spoilers.

### ***Fortættet stemning***

**Midsommar** lever primært i kraft af glimrende skuespilpræstationer (særligt Florence Pugh er fremragende) og den fortættede stemning Ari Aster fremmaner på fornem vis.

Stemningen er tyk fra det øjeblik, sektens gæster træder igennem den store, solformede port, der markerer grænsen mellem den omgivende skov og sektens område, hvor velbyggede træhuse ligger spredt ud over et stort, plejet areal.

Og herfra bliver stemningen kun mere og mere trykkende. Til en start virker alt relativt uskyldigt, men det får en brat ende, da gæsterne overværer en såkaldt ättestupa-ceremoni. Heller ikke denne skal jeg fortælle nærmere om, men lad det være sagt, at vi her får nogle af de mest grusomt grafiske scener, jeg længe har set i en horrorfilm.

De virker desuden endnu mere chokerende al den stund, optakten er så relativt uskyldig, som den er, og fordi det hele finder sted i dagslys.

At alt foregår ved højlys dag (eller højlys nat) betyder naturligvis også, at filmen kan placeres i subgenren "daylight horror". Det er en udfordrende genre, for den kræver i meget høj grad, at instruktøren har et solidt greb som sine virkemidler.

Når det er tilfældet, kan daylight horror, der rent genremæssigt også favner film, der ikke nødvendigvis placerer sig utvetydigt i horrorgenren, til gengæld være mindst lige så effektiv som mere konventionelle horrorfilm, hvor en stor del af handlingen traditionelt foregår ved nattetid. Det gælder f.eks. **The Birds** (<http://www.planetpulp.dk/?p=10939>) (1963), **Deliverance** (1972), **The Texas Chainsaw Massacre** (<http://www.planetpulp.dk/?p=10905>) (1974), **Jaws** (<http://www.planetpulp.dk/?p=7577>) (1975) og **The Hills Have Eyes** (<http://www.planetpulp.dk/?p=11636>) (1977 og remake 2006).

I forbindelse med **Midsommar** er der dog én daylight horror-film, man ikke kommer udenom, nemlig Robin Hardys mesterværk **The Wicker Man** (<http://www.planetpulp.dk/?p=29854>) fra 1973.

### ***Lange slagskygger***

**The Wicker Man** kaster lange slagskygger over **Midsommar**, og det er nok i virkeligheden disse skygger, der afholder **Midsommar** fra at være et fuldbåret mesterværk. Inspirationen fra **The Wicker Man** er åbenlys fra det øjeblik, Dani og de andre ankommer til kollektivet, og inspirationen følger filmen helt til dørs.

Til trods for den helt åbenlyse inspiration fra "folk horror"-genrens milepæl, mister Ari Aster heldigvis aldrig sit fokus på den tematiske kerne, **Midsommar** er bygget op omkring, nemlig forholdet mellem Dani og Christian.

Deres forhold kan ved filmens indledning karakteriseres som dysfunktionelt, men efter ankomsten til Sverige krakelerer det fuldstændigt og er i sidste ende det, der fører til filmens slutning.

Den symbolske betydning af Danis oplevelser hos sekten er åbenlys (i starten af filmen mister hun sin familie; i slutningen får hun en ny) – også så meget, at det for de kynisk anlagte måske vil forekomme en anelse gumpetungt. Gumpetungt eller ej, så fungerer det nu aldeles glimrende under **Midsommars** blå himmel.

Og denne symbolske subtekst er naturligvis ikke den eneste, der er. For de religionskritisk anlagte, vil **Midsommar** også være en fortælling om, hvordan religion med sine fangarme rækker ud efter de svageste, udnytter deres svaghed og tilbyder dem et nyt tilholdssted.

En anden ting, Aster aldrig mister grebet om, er stemningen, også selvom den helt klart er tættest og mest omklamrende i filmens første to tredjedele. Jo nærmere klimaks, filmen kommer, jo mere åbenlyst bliver det, hvor det hele bærer henad, og det går selvfølgelig lidt ud over stemningen.

Ikke at fokus på stemning nogensinde tilsidesættes for bulder og brag – et problem mange horrorfilm kæmper med i tredje akt – men til sidst er der bare ikke mere plads til stemningsopbygning, hvis handlingen skal afvikles.

### ***Sidder i kroppen***

Jeg kan fint forstå, at nogle horrorfans føler sig en anelse vildledt af filmens trailer, men omvendt har jeg meget svært ved at forstå, at samme horrorfans ikke kan tilsidesætte deres forventninger om en mere konventionel fortælling og lade sig opsluge af den stemning, Ari Aster så fint opbygger, særligt gennem filmens første to tredjedele.

For hvis man gør det, er **Midsommar** en klaustrofobisk, omklamrende filmoplevelse, der sidder i kroppen længe efter, filmens sidste rulletekster er gledet over skærmen.



**Titel:** Midsommar

**Instruktør:** Ari Aster

**Manuskript:** Ari Aster

**Cast:** Florence Pugh (Dani), Jack Reynor (Christian), Vilhelm Blomgren (Pelle), William Jackson Harper (Josh), Will Poulter (Mark), Ellora Torchia (Connie), Archie Madekwe (Simon), Hampus Hallberg (Ingemar)

**Foto:** Pawel Pogorzelski

**Klip:** Lucian Johnston

**Musik:** Bobby Krlic

**Spilletid:** 147 minutter

**Aspect ratio:** 2.00:1  
**Sprog:** Engelsk, svensk  
**Produktionsland, år:** USA/Sverige, 2019

Anmeldt i nr. 189 | 13/07/2021 ([http://www.planetpulp.dk/?page\\_id=50136](http://www.planetpulp.dk/?page_id=50136))

Stikord: Daylight Horror (<http://www.planetpulp.dk/?p=50138>), Folk Horror (<http://www.planetpulp.dk/?p=50140>), Kulte (<http://www.planetpulp.dk/?p=4988>)



**Mogens Høegsberg** ([http://www.planetpulp.dk/?page\\_id=890](http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] ([http://www.planetpulp.dk/?page\\_id=890](http://www.planetpulp.dk/?page_id=890))

## Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

### Kommentar

Navn

E-mail

Websted

**Skriv kommentar**